

12 DECEMBER — EEN STIL HART

“In stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn.”—Jesaja 30:15

Het is altijd zwakte om te piekeren en te tobben, te twifelen en te wantrouwen.

Wat kunnen wij doen als wij onszelf tot op het bot uitputten? Winnen wij iets door angst en woede? Maken wij onszelf niet ongeschikt voor handelen, en brengen wij ons verstand niet uit balans, zodat wij niet meer wijs kunnen beslissen? Wij zinken door onze worsteling, terwijl wij zouden kunnen drijven door geloof.

O, wat hebben wij genade nodig om stil te zijn! Waarom van huis tot huis rennen om het vermoeiende verhaal te herhalen, waar wij alleen maar neerslachtiger van worden als wij het vertellen? Waarom zelfs thuis blijven om het uit te schreeuwen van angst vanwege akelige voorgevoelens die misschien nooit uitkomen? Het is goed om een stille tong te houden, maar het is veel beter als wij een stil hart hebben. O, om stil te zijn en te weten dat Jehova God is!

O, wat hebben wij genade nodig om op God te vertrouwen! De Heilige Israëls moet de Zijnen beschermen en verlossen. Hij kan niet terugkomen op Zijn plechtige beloften. Wij mogen er zeker van zijn dat elk woord van Hem blijft staan, ook al zouden de bergen wijken. Hij verdient het dat wij op Hem vertrouwen; en als wij dat vertrouwen en die stilte lieten zien, zouden wij zo gelukkig kunnen zijn als de geesten voor de troon.

Kom, mijn ziel, keer terug tot je rust, en leg je hoofd aan de borst van de Heere Jezus.

